

08 / Mies ja Siideri

säv., san. Kainu, sov. Haavisto
soolo: Markus Kainu

Mä olin töissä tehtaalla, on alla vinha Corolla,
mummon luona vuokralla, seinällä Janina.
”On sata kiloo noustava!”, huus seinältä se Janina,
punttialin penkillä kun pierun pidätin.

Kaupan kautta kaljan tähden tavan mukaan baarin lähden.
Silminnähden junttina mua tytöt pitivät.
Mun mieleen syntyi ajatus: ”jos jäis se naisten valitus”,
siideriä hyllystä kun laukkuun kapaloin.

En kaipaa Lapin Kultaakaan, ei Karhu jaksa kiinnostaa.
Uusin argumentein minuuttani rakensin.
En kaipaa Lapin Kultaakaan, ei Karhu jaksa kiinnostaa,
Golden Capin vadelma, se on mun unelma.

Kun mies on niin kuin siideri, siinä aivan kiinni, niin ei
kotiintuloaikojakaan silloin tarvita.
Kun mies on niin kuin siideri, puolimakee kuiva, niin ei
siinä silloin naista osaa hakee baarista.

Näin kohtas mies ja siideri, jäi pussikalja iäksi,
Golden Capin voimalla vain taivas rajana.
Jos jossain nurkan takana mua oottais Janina,
siideri on liideri - mun puolijumala.

En kaipaa...

Taasen koitti lauantai, siideristä onnen hain.
Vielä kohtaan sen, krapulani päärynänmuotoisen.

Näin kohtas mies ja siideri, jäi pussikalja iäksi,
Golden Capin voimalla vain taivas rajana.